KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2021/931,

annettu 1 päivänä maaliskuuta 2021,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään 277 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu menetelmä sellaisten johdannaisliiketoimien yksilöimiseksi, joilla on yksi tai useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, kaava valvojan määrittämän deltan laskemiseksi korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille sekä menetelmä sen määrittämiseksi, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa, sovellettaessa 279 a artiklan 3 kohdan a ja b alakohtaa vastapuoliriskin standardimenetelmässä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([1]) ja erityisesti sen 277 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan sekä 279 a artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Laitosten olisi yksilöitävä johdannaisliiketoimen riskitekijät määrittämällä riskitekijät, joista kyseisen liiketoimen kassavirrat ovat riippuvaisia. Sen varmistamiseksi, että laitokset noudattavat yhdenmukaista lähestymistapaa tällaiseen yksilöimiseen, laitosten olisi otettava huomioon vähintään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa osassa olevan IV osaston 1 A luvun 3 jaksossa luetellut riskitekijät.

(2) Menetelmän, jolla yksilöidään johdannaisliiketoimet, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä, jotta kyseiset johdannaistoimet voidaan sijoittaa asiaankuuluvaan riskiluokkaan, olisi oltava yksinkertainen kaikissa tapauksissa, joissa johdannaisliiketoimen pääasiallinen ja ainoa olennainen riskitekijä on välittömästi tunnistettavissa liiketoimen luonteesta ja kassavirroista.

(3) Laitokset käyttävät valuuttojen välisiä koronvaihtosopimuksia suojautuakseen valuuttariskiltä, joka aiheutuu valuuttarahoituksesta tai -sijoituksista. Tällaiset liiketoimet ovat riippuvaisia pääasiassa valuuttakurssiriskitekijöistä, toisinaan myös korkoriskitekijöiden kaltaisista muista riskitekijöistä. Markkinakokemus kuitenkin osoittaa, että näillä muilla riskitekijöillä on hyvin usein vain vähäisiä vaikutuksia näihin erityisiin liiketoimityyppeihin, toisin sanoen tämäntyyppisten liiketoimien yksilöimisen johdannaisliiketoimiksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä, pitäisi olla riittävä toimenpide.

(4) Johdannaisliiketoimen luonteesta ja kassavirroista riippumatta liiketoimen kassavirtojen diskonttaamiseen käytettävää korkoa, jäljempänä 'diskonttokorko', ei tulisi pitää olennaisena riskitekijänä. Laitosten velvoittamisesta ottamaan huomioon diskonttokorko menetelmässä sellaisten johdannaisliiketoimien yksilöimiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä, aiheutuisi kohtuutonta rasitetta, sillä empiirisen kokemuksen mukaan kyseisellä riskitekijällä on yleensä vähäisempiä vaikutuksia johdannaisliiketoimien arvoon kuin muilla riskitekijöillä, joista niiden kassavirrat johdetaan.

(5) Sellaisten johdannaisliiketoimien osalta, joilla on useampi kuin yksi riskitekijä, laitosten olisi otettava huomioon kohde-etuuden herkkyydet ja volatiliteetti niiden riskitekijöiden yksilöimiseksi, jotka ovat olennaisia kussakin riskiluokassa ja olennaisimpia kussakin riskiluokassa.

(6) Sellaisten johdannaisliiketoimien osalta, joilla on useampi kuin yksi riskitekijä ja joiden riskitekijät liittyvät eri riskiluokkiin, ei välttämättä ole mahdollista todeta senkään jälkeen, kun on otettu huomioon liiketoimen kohde-etuuden herkkyydet ja volatiliteetti, mitkä kyseisistä riskitekijöistä ovat olennaisia. Tällaisissa tapauksissa laitosten olisi yksinkertaisen maltillisen fallback-lähestymistavan mukaisesti pidettävä liiketoimen kaikkia riskitekijöitä olennaisina ja tämän seurauksena jaettava johdannaisliiketoimi riskiluokkiin, jotka vastaavat näitä riskitekijöitä, kunkin riskiluokan olennaisimpien riskitekijöiden perusteella.

([1]) EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

(7) Menetelmää sellaisten johdannaisliiketoimien yksilöimiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä, olisi sovellettava ainoastaan liiketoimen alkamisajankohtana, jos tällaisille johdannaisliiketoimille on yksilöity liiketoimen alkamisajankohtana vain yksi riskitekijä, koska tämä ainoa riskitekijä on kyseisten liiketoimien perusominaisuus, jonka ei odoteta muuttuvan. Jos johdannaisliiketoimille on yksilöity alkamisajankohtana useampi kuin yksi riskitekijä, olennaiset riskitekijät ja olennaisin riskitekijä olisi yksilöitävä neljännesvuosittain, jotta kyseisten liiketoimien mahdolliset muutokset voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon sijoitettaessa kyseisiä johdannaisliiketoimia asiaankuuluviin riskiluokkiin.

(8) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 279 a artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaan kaava, jolla lasketaan valvojan määrittämä delta korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille ottaen huomioon markkinaolosuhteet, joissa korot voivat olla negatiivisia, on täsmennettävä kansainvälisen sääntelyn muutosten mukaisesti. Baselin pankkivalvontakomitean, jäljempänä 'BCBS', 22 päivänä maaliskuuta 2018 julkaisemassa asiakirjassa, joka koskee usein kysyttyjä kysymyksiä Basel III -standardimenetelmästä mitattaessa vastapuoliriskejä ([2]), selostetaan, että valvojan määrittämä delta korko-optioille olisi negatiivisen korkoympäristön tapauksessa määritettävä erityisellä kaavalla siten, että kyseisessä kaavassa käytettyihin avista- tai termiinikorkoon sekä option toteutushintaan sovelletaan lambdan (λ) muutosta sen varmistamiseksi, että kyseiset avista- tai termiinikorko ja option toteutushinta ovat positiivisia.

(9) Avista- tai termiinikoron ja option toteutushinnan muuntamiseksi positiivisiksi λ-arvon muutoksen olisi oltava riittävän suuri, jotta laitokset voivat laskea liiketoimen valvojan määrittämän deltan asetuksen (EU) N:o 575/2013 279 a artiklan 1 kohdassa säädetyn kaavan mukaisesti, mutta samalla riittävän pieni, jotta valvojan määrittämän deltan laskennan tulos ei vinoudu tarpeettomasti.

(10) Valvojan määrittämä volatiliteetti on yksi parametreistä laskettaessa valvojan määrittämää deltaa, mistä syystä se olisi määritettävä ottaen huomioon erityinen kaava, jolla lasketaan valvojan määrittämä deltaa osto- ja myyntioptioille korkoriskiluokassa. Tässä yhteydessä arvoa, joka BCBS:n hyväksymien kansainvälisten standardien mukaisesti määritetään valvojan määrittämän volatiliteetin arvoksi osto- ja myyntioptioille korkoriskiluokassa, voidaan pitää arvona, joka soveltuu käytettäväksi unionin lainsäädännön puitteissa.

(11) Jotta laitosten olisi mahdollista määrittää, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä, olennaisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa, olisi säädettävä, millaisia liiketoimitietoja laitosten olisi käytettävä tällaisen määrityksen tekemiseen. Jottei laitoksille aiheutuisi tarpeetonta rasitetta, niiden olisi voitava käyttää tässä yhteydessä samoja tietoja, joita ne käyttävät olennaisten riskitekijöiden tunnistamiseen.

(12) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnokseen, jonka Euroopan pankkiviranomainen on toimittanut komissiolle.

(13) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin liittyviä potentiaalisia kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ([3]) 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

([2]) Frequently asked questions on the Basel III standardised approach for measuring counterparty credit risk exposures, 22.3.2018.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

Menetelmä sellaisten liiketoimien yksilöimiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä tai joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, ja olennaisimman riskitekijän yksilöimiseksi

1 artikla

Menetelmä johdannaisliiketoimen riskitekijöiden yksilöimiseksi

1. Sellaisten liiketoimien yksilöimiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä tai joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, laitosten on kunkin liiketoimen alkamisajankohtana yksilöitävä liiketoimen kaikki riskitekijät määrittämällä riskitekijät, joista kyseisen liiketoimen kassavirrat ovat riippuvaisia, ottaen huomioon vähintään asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 l–325 q artiklassa tarkoitetut riskitekijät. Laitoksen yksilöimät riskitekijät ovat liiketoimen riskitekijöitä.

2. Laitokset eivät saa pitää liiketoimen riskitekijöinä korkoriskitekijöitä, joita käytetään liiketoimen kassavirtojen diskonttaamiseen.

2 artikla

Menetelmä sellaisten liiketoimien yksilöimiseksi, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä

1. Sen jälkeen, kun liiketoimen kaikki riskitekijät on yksilöity 1 artiklan mukaisesti, laitosten on kunkin liiketoimen alkamisajankohtana yksilöitävä liiketoimet, joilla on vain yksi olennainen riskitekijä, seuraavalla tavalla:

a) jos liiketoimen kassavirrat ovat riippuvaisia yksinomaan yhdestä riskitekijästä, joka kuuluu johonkin asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista riskiluokista, laitokset yksilöivät kyseisen riskitekijän kyseisen liiketoimen ainoaksi olennaiseksi riskitekijäksi;

b) jos liiketoimen kassavirrat ovat riippuvaisia useammasta kuin yhdestä riskitekijästä ja jos laitokset ovat yksilöineet ainoastaan yhden riskitekijän olennaiseksi kyseisen liiketoimen osalta 4 artiklan 3 kohdassa säädetyn menetelmän tai 4 artiklan 4 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, laitokset yksilöivät kyseisen riskitekijän kyseisen liiketoimen ainoaksi olennaiseksi riskitekijäksi.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II olevan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen valuuttojen välisten koronvaihtosopimusten osalta laitokset voivat yksilöidä liiketoimen ainoaksi olennaiseksi riskitekijäksi valuuttakurssiriskitekijän.

3 artikla

Menetelmä sellaisten liiketoimien yksilöimiseksi, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi laitosten on yksilöitävä kaikki muut kuin 2 artiklassa tarkoitetut liiketoimet liiketoimiksi, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä.

4 artikla

Menetelmä olennaisten riskitekijöiden ja olennaisimman riskitekijän yksilöimiseksi

1. Sen jälkeen, kun liiketoimen kaikki riskitekijät on yksilöity 1 artiklan mukaisesti, ja jos liiketoimen kassavirrat ovat riippuvaisia useammasta kuin yhdestä riskitekijästä, laitosten on yksilöitävä olennaiset riskitekijät ja olennaisin riskitekijä tapauksen mukaan 2, 3 tai 4 kohdassa säädetyllä menetelmällä.

2. Laitosten on noudatettava seuraavia vaiheita liiketoimen alkamisajankohtana:

a) ne pitävät kaikkia 1 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti yksilöityjä liiketoimen riskitekijöitä olennaisina riskitekijöinä;

b) ne yksilöivät kunkin kyseisiä olennaisia riskitekijöitä vastaavan riskiluokan osalta olennaisimmaksi riskitekijäksi sen, joka vastaa korkeinta riskiluokkaa koskevaa korotusta niistä, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 280 a–280 f artiklassa.

3. Laitosten on noudatettava seuraavia vaiheita liiketoimen alkamisajankohtana ja sen jälkeen vähintään neljännesvuosittain:

a) ne laskevat deltariskiherkkyydet asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 r artiklan mukaisesti kullekin tämän asetuksen 1 artiklan mukaisesti yksilöidylle riskitekijälle;

b) ne laskevat painotetut herkkyydet mainitun asetuksen 325 f artiklan 6 kohdassa vahvistetun kaavan mukaisesti niiden herkkyyksien perusteella, jotka lasketaan a alakohdan mukaisesti;

c) ne laskevat kunkin, mainitun asetuksen 277 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun riskiluokan osalta riskiluokkakohtainen markkinariskiä koskevan omien varojen vaatimuksen mainitun asetuksen 325 f artiklan 8 kohdassa vahvistetun kaavan mukaisesti kaikkien niiden b alakohdassa tarkoitettujen painotettujen herkkyyksien perusteella, jotka koskevat kyseiseen riskiluokkaan sijoitettuja riskitekijöitä;

d) ne luokittelevat kaikki c alakohdassa tarkoitetut riskiluokkakohtaiset markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset suurimmasta pienimpään absoluuttisina lukuina, jotta saadaan monotonisesti laskeva merkintöjen sekvenssi, jossa merkintä a_1 on suurin absoluuttinen luku, a_2 on toiseksi suurin ja niin edelleen;

e) ne tarkistavat kunkin, d alakohdan mukaisesti lasketun ja luokitellun merkinnän a_i osalta luokittelun mukaisessa järjestyksessä, täyttyykö seuraava edellytys:

$$\frac{\sum_{j=1}^{i} a_j}{\sum_{k=1}^{6} a_k} < Y\%$$

jossa:

i = indeksi, joka kuvaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja riskiluokkia, jotka on luokiteltu d alakohdan mukaisesti, luokittelun mukaisessa järjestyksessä;

Y % = 60 %;

f) ne pitävät olennaisina

i) riskitekijöitä, jotka vastaavat riskiluokkia, joiden osalta tämän kohdan e alakohdassa säädetty edellytys täyttyy;

ii) riskitekijöitä, jotka vastaavat ensimmäistä riskiluokkaa, jonka osalta kyseinen edellytys ei täyty;

g) ne tarkistavat kunkin sellaisen riskiluokan osalta, joka vastaa riskitekijöitä, jotka eivät ole olennaisia f alakohdan mukaisesti, täyttääkö vastaava merkintä a_i seuraavan edellytyksen:

$$\frac{a_i}{\sum_{k=1}^{6} a_k} \geq Z\%$$

jossa:

i = indeksi, joka kuvaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 277 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja riskiluokkia, jotka on luokiteltu d alakohdan mukaisesti, luokittelun mukaisessa järjestyksessä, ja jotka vastaavat riskitekijöitä, jotka eivät ole olennaisia f alakohdan mukaisesti;

Z % = 30 %;

h) edellä f alakohdan mukaisesti yksilöityjen olennaisten riskitekijöiden lisäksi ne pitävät olennaisina riskitekijöinä myös niitä, jotka vastaavat riskiluokkia, joiden osalta g alakohdassa säädetty edellytys täyttyy;

i) kunkin f ja h alakohdassa tarkoitetun riskiluokan osalta ne pitävät kyseisen riskiluokan olennaisimpana riskitekijänä sitä, joka vastaa b alakohdassa tarkoitettujen painotettujen herkkyyksien suurinta absoluuttista arvoa.

4. Laitokset, jotka joko täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 94 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset tai jotka on vapautettu mainitun asetuksen 325 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta ilmoittamisvaatimuksesta, voivat yksilöidä olennaisimman riskitekijän noudattaen seuraavia vaiheita liiketoimen alkamisajankohtana ja sen jälkeen vähintään neljännesvuosittain:

a) ne laskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 280 a–280 f artiklassa tarkoitetut riskiluokkaa koskevat korotukset tapauksen mukaan kullekin 1 artiklan mukaisesti yksilöidylle riskitekijälle. Jos samaan riskiluokkaan on sijoitettu useampi kuin yksi 1 artiklan mukaisesti yksilöity riskitekijä, laitokset säilyttävät b alakohdan soveltamiseksi kyseisessä riskiluokassa riskitekijän, joka vastaa korkeinta riskiluokkaa koskevaa korotusta kyseisessä riskiluokassa;

b) ne noudattavat 3 kohdan d–h alakohdassa säädettyjä vaiheita, jos kyseisissä vaiheissa käytettävät merkinnät perustuvat tämän kohdan a alakohdan mukaisesti laskettuihin riskiluokkaa koskeviin korotuksiin;

c) ne yksilöivät olennaisimmiksi riskitekijöiksi asiaankuuluvissa riskiluokissa olennaiset riskitekijät, jotka on yksilöity b alakohdassa tarkoitetun menetelmän avulla.

2 LUKU

Kaava valvojan määrittämän deltan laskemiseksi korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille, mainittuun kaavaan soveltuva valvojan määrittämä volatiliteetti sekä menetelmä sen määrittämiseksi, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa

5 artikla

Kaava valvojan määrittämän deltan laskemiseksi korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille sekä tällaiseen kaavaan soveltuva valvojan määrittämä volatiliteetti

1. Laitosten on laskettava korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille valvojan määrittämä delta (δ), joka on yhteensopiva sellaisten markkinaolosuhteiden kanssa, joissa korot voivat olla negatiivisia, seuraavasti:

$$\delta = merkki \cdot N\left(tyyppi \cdot \frac{\ln\left({(P+\lambda)}/{(K+\lambda)}\right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

jossa:

$$tyyppi = \begin{cases} -1, \text{jos liiketoimi on myyntioptio} \\ +1, \text{jos liiketoimi on osto} - \text{optio} \end{cases}$$

$$merkki = \begin{cases} -1, \text{jos liiketoimi on myyty osto} - \text{optio tai ostettu myyntioptio} \\ +1 \text{ jos liiketoimi on myyty myyntioptio tai ostettu osto} - \text{optio} \end{cases}$$

N(*x*) = standardoitua normaalijakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio eli todennäköisyys, että normaalijakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin x;

P = option kohde-etuutena toimivan välineen spot- tai termiinihinta;

K = option toteutushinta;

T = option erääntymispäivä, joka ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä;

λ = 2 kohdan mukaisesti määritetty muutos, joka on riittävä muuntamaan sekä *P*:*n* että *K*:*n* positiiviseksi;

σ = 3 kohdan mukaisesti määritetty option valvojan määrittämä volatiliteetti.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi laitosten on laskettava muutos (λ) kaikkien osto- ja myyntioptioiden osalta seuraavasti:

$$\lambda_j = \max(kynnysarvo - \min(P_j, K_j), 0)$$

jossa:

P_j =option *j* kohde-etuutena toimivan välineen spot- tai termiinihinta;

K_j = option *j* toteutushinta;

Kynnysarvo = 0.10 %

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi laitosten on määritettävä optiolle valvojan määrittämä volatiliteetti liiketoimen riskiluokan ja option kohde-etuutena toimivan välineen luonteen perusteella seuraavan taulukon mukaisesti:

Taulukko

Riskiluokka	Kohde-etuutena toimiva väline	Valvojan määrittämä volatiliteetti
Korko	Kaikki	50 %

6 artikla

Menetelmät sen määrittämiseksi, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa

Laitosten on määritettävä, onko liiketoimi pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tai olennaisimmassa riskitekijässä tietyssä riskiluokassa, jommallakummalla seuraavista menetelmistä:

a) ne laskevat kyseisten riskitekijöiden deltariskiherkkyydet asetuksen (EU) N:o 575/2013 325 r artiklan mukaisesti ja yksilöivät liiketoimen riskitekijässä pitkäksi positioksi, jos vastaava deltariskiherkkyys on positiivinen, tai lyhyeksi positioksi, jos vastaava deltariskiherkkyys on negatiivinen;

b) ne arvioivat liiketoimien kassavirtojen rakenteen riippuvuutta kyseisestä riskitekijästä tai liiketoimen suojaustarkoitusta suhteessa kyseiseen riskitekijään ja yksilöivät liiketoimen pitkäksi tai lyhyeksi positioksi kyseisen arvioinnin perusteella.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 2021.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN